

Discurs de Josep A. Planell, President de l'ACUP

Senyores i Senyors,

En un llibre recent titulat *La riqueza de los humanos*, amb un subtítol ben aclaridor *El trabajo en el siglo XXI*, el seu autor, Ryan Avent escrivia:

"Aún no hemos visto nada de cómo va a cambiar el mundo, será como la Revolución Industrial".

Si em permeten, jo m'atreveria a corregir a aquest economista col·laborador de *The Economist*:

la propera revolució, bategem-la com a quarta o com a la dels robots, superarà qualsevol precedent conegut,¹ atès que representa un pas més cap a la societat informacional que en la seva trilogia "The information Age" (1996), conceptualitza el professor Manuel Castells.

N'hi ha prou amb un exemple ben eloqüent: la meitat de les principals empreses de l'any 2000 avui han desaparegut, incapaces d'adaptar-se al món digital.

Per tant, no és que ens dirigim cap a un demà de major incertesa, complexitat i canvi, sinó que el nostre avui ja es defineix per ser incert, complex i canviant.

En aquest nou entorn, necessitem models formatius diferents, com també ens caldrà repensar els paradigmes econòmics i les tradicionals organitzacions del treball. Si parlem de robòtica, d'intel·ligència artificial, de big data, de globalització, d'economia circular, d'economia col·laborativa o de sostenibilitat, el nostre discurs sobre treball i formació no pot quedar-se ancorat en el passat.

Com deia l'economista anglès John Maynard Keynes, si el fets canvien, si el món evoluciona, necessàriament les nostres respostes i opinions

¹ Ryan Avent, *La riqueza de los humanos. El trabajo en el siglo XXI*, Ariel, Barcelona, 2017, <https://www.planetadelibros.com/libro-la-riqueza-de-los-humanos/244472>.

han de canviar amb ells, s'hi han d'adaptar.
Sense adaptació no hi ha millora, només estancament.

No ens enganyem: som perquè evolucionem.
I això em porta al tercer element de continuïtat,
la necessitat de col·laborar, de posar en comú,
d'entendre la potència multiplicadora
del treball i la gestió en xarxa.

Precisament, la Plataforma Coneixement, Territori
i Innovació concreta i enforteix
el progrés social i el desenvolupament econòmic de
Catalunya a través de la cooperació estable
entre les principals associacions empresarials
i cambres de comerç, diferents empreses i entitats
socials, les administracions públiques
i les universitats públiques catalanes.
22 entitats que fan una aposta estratègica,
conscients que la innovació i el coneixement
han de constituir vectors clau
per construir una societat de progrés i competitiva.

En l'àmbit del treball, això significa analitzar conjuntament
les tendències de la societat del coneixement,
els perfils professionals del futur, la formació que es
requerirà, les competències, els valors i les habilitats
dels professionals del segle XXI.

Fer-ho de forma mancomunada, conscients que
ja ha passat el temps de les respostes simples i unívocues,
de què cadascú pel seu cantó només malbarata esforços
i recursos (sempre escassos).
Fer-ho de forma col·laborativa, havent entès que
de la suma sorgeixen respostes més vàlides,
més potents i més ajustades
a les noves demandes i a les futures necessitats.

El futur del país passa pel talent, pel coneixement,
per la innovació i pel valor afegit... donem exemple,
per tant, posant en joc i de forma acordada
el talent, el coneixement, la innovació i el valor afegit
de cadascun dels nodes que conformen
—que conformem— la xarxa del món del treball.

Siguem prou humils per deixar-nos ajudar,
siguem prou ambiciosos per imaginar el futur plegats.

Perquè des de punts de partida i trajectòries diferents,
hem sabut prioritzar la voluntat de trobada,
les ganes de progressar.
Hem fet, si m'ho permeten, de la necessitat virtut.

Trobades com les d'avui, han de servir per reconèixer
la feina feta, però, sobretot, en han d'esperonar a perseverar
en l'aposta, a aprofundir en els encerts, a corregir els possibles
errors i a aprendre del què ens puguin ensenyar els altres.

D'aquí la importància de comptar amb ponents i experts,
disposats a compartir amb nosaltres les seves reflexions
sobre el futur del treball.

A diferència del protagonista de *Atrapado en el tiempo*,
demà no podrem rectificar els errors d'avui
perquè ja seran passat.

Oblidem-nos, per tant, dels bucles temporals
i comencem a avançar, a pensar, a compartir i a fer.

Moltes gràcies.